

Regeringen. (Se herom nærmere Aarbogen for 1910—11 pag. 299 ff.). Lovforslaget behandlede til Ende i Folketinget, der foretog forskellige Ændringer deri. — Lovforslaget, saaledes som det var vedtaget i Folketinget, forelagdes i Samlingen 1911—12 i Landstinget, dog med to Afvigelser: de af førnævnte Kommission foreslaaede Ændringer i Reglerne om Selskabsbeskatningen (§§ 16, 18 og 20 i Loven af 1903) vare optagne i Lovforslaget, og der var tilføjet dette et nyt Afsnit: „Statstilskud til Kommunerne“, hvorefter dette Statstilskud fremtidig skulde være 300,000 Kr. i Stedet for efter Loven af 1903: 1,500,000 Kr. (se herom nærmere Aarbogen for 1911—12 pag. 358 ff, særlig med Hensyn til Statstilskudet pag. 362).

Det af Regeringen i 1912—13 fremsatte Lovforslag afveg paa enkelte Punkter fra det i Samlingen 1911—12 fremsatte. Dels var der paa en Række Punkter i Loven af 1913 — ogsaa andre Punkter end de, som de to foregaaende Lovforslag angik — tilvejebragt i det væsentlige Overensstemmelse med Bestemmelserne om Indkomst- og Formueskat til Staten Nr. 144 af 8. Juni 1912, dels indeholdt Afsnittet om Statstilskud til Kommunerne de samme Bestemmelser, som findes i Loven af 1903 (altsaa med Bibeholdelse af Tilskud paa 1,500,000 Kr.).

De væsentligste Forandringer, som Lovforslaget herefter tilsigter at gøre i Loven af 1903, er følgende:

1. I Hovedbestemmelsen i Lovens § 1 indsættes følgende: Den gifte Mand beskattes af hele sin og den med ham samlevende Hustrus Indkomst, selv om hun har Særformue. Hjemmeværende Børn (herunder ogsaa Stif-, Adoptiv- og Plejebørn), der er fuldmyndige eller som har stadig Indtægt ved personligt Arbejde for fremmede, ansættes selvstændig til Skat af deres Indkomst. I modsat Fald medregnes deres Indkomst ved Familieoverhovedets Ansættelse til Skat. Fraskilt Hustru og Hustru, der til Stadighed lever adskilt fra sin Mand, bliver at betragte som selvstændig skattepligtig Person, men beskattes ikke, naar hun og Manden begge har fast Ophold i samme Kommune, af den Del af sin Indkomst, der bestaar i Underholdsbidrag fra ham (denne sidste Bestemmelse afviger dog derved fra den tilsvarende Bestemmelse i Loven af 1912, at hun kun, naar hun og Manden har fast Ophold i forskellige Kommuner, er fritaget for at betale kommunal Skat af Bidraget fra Manden, medens hun altid er fritaget for at betale Statsskat af Bidraget, naar Manden blot er bosat her i Landet).

2. Til Bestemmelsen i § 6 i Loven af 1903 om det Tilfælde, at en Skatteyder dør, er føjet følgende: I Konkurstilfælde skal Konkursboet tilsvare Fallentens Skat for det Skattehalvaar, i hvilket Konkursbehandlingen er begyndt. Forpligtelsen for Dødsboet eller Konkursboet paavirkes ikke af